

Conditie

Een sleutelwoord in het menselijk bestaan
en wel speciaal als je ouder wordt
Dan zeker ontkomt niemand eraan
en het helpt niet als je erover mort

Wie zijn lichaam spaart
bewaart geen rotte appelen
maar moet ik daarvoor echt met grote vaart
door bossen en beemden sappelen?

Conditie conditie
dat is het woord
dat wordt je enige ambitie
Daarvan word je toch gestoord!

Een kruiswoordpuzzel elke dag
is goed voor de scherpte van je geest
waardoor je hoopt dat je niet dement worden mag
Nou is dat geen reuze feest?

Elke dag fietsen of lopen
toch zeker wel een uur:
dan mag je ook weer hopen
dat je nog jaren geniet van een goed postuur

Nu kan ik op een flinke leeftijd bogen
ik dacht dan krijg ik eindelijk rust
Nee hoor, ik voel me echt bedrogen
want inspannen inspannen
moet ik mij bewust!

Peter Masee

Zomerzondagmiddag

Hangmat
ik doezel
vogels ver weg
Wind suist aarzelend, liefjes
Streling

Hangmat
ik vlieg
hoog en laag
Wolken groter weer kleiner
Oceaan

Hangmat
schommel harder
Takje-huisje-veldje-
wolkje-harpje-engeltje
Hè?!

Hangmat
ik gloei
sliep ik, zon?
Gespannen huid, Nivea kwijt
Verbrand

Hangmat
ben wakker
zelfs overmoedig ja
Val met mijn neus in
Vergeetmijnetjes

Karin Vossen
4 juni 2000

Steentjes gooien

Strubbelingen bubbelingen
ringen op het water
groeien eerst, vervagen dan:
Illusie, spel, geschater

Strubbelingen bubbelingen
bewegen 't trage tij
Ze komen telkens weer vanzelf
en gaan vanzelf voorbij

Karin

7 maart 2000

Bungelend

Liggend in mijn hangmat
de wereld op z'n kop
wolken drijven met mij mee
verdronken in blauw

Bungelend in mijn hangmat
wereld ver onder mij
gebladerte ruist een lied
neuriënd in groen

Slapend in mijn hangmat
een wereld vol fantasie
beland in vredige oorden
badend in rood

Ontwakend in mijn hangmat
overhellende benen
knopen touwen in elkaar
gestrekte ledematen worden
geconfronteerd met een harde aardbol
kreunend in bruin

Terry
7 juni 2000

Op de kermis

Vijftig meter ponypasjes
vijftig meter weer terug
Vijftig meter kinderschater
makke paarden gaan niet vlug

Wieb'len in dat grote zadel
pappa mamma lopen mee
Ponyneuzen stomen, snuf'len
aan dat vrachtje mens van twee

Vijftig meter van de wereld
van plezier en dienstbaarheid
Warme pure wezens maken
'n afspraak zonder woord en tijd

Karin Vossen
Weert, 29 oktober 2000

Elke

'Acht streepjes water is vier schepjes koffie'
een formule die wordt uitgesproken
Wiebelend van het ene op het andere been
kijkt ze hoe de koffiekkan zich vult
Giechelend en pratend
soms dubbel van de slappe lach
of met een glimlach voor niemand in het bijzonder

'Kijk eens even in de koelkast'
ze praat zichzelf op weg
Denkend aan 'terrasjes pikken'
zorgt ze voor melk en ook voor suiker
en telt de mokken op het blad
Alle oortjes staan ordentelijk
te wijzen naar een kant

'Ik heb vandaag nog koffie voor jou'
de glimlach is voor mij
We delen samen een binnenpretje
'fijn Elke, graag een volle mok'
In uiterste concentratie schenkt ze
het laatste restje uit de kan
Samen kijken we, méér zat er niet in

Annie Kessels 31-10-00
n.a.v. water

Een waas ligt over het land

Een waas ligt over het land
en ik zit langs de kant
'k voel fijne druppels op mijn gezicht
een koe deint in 't mistig ochtendlicht
golvend drijft ze dichterbij
steeds dichterbij mij

Een waas ligt over het land
en ik zit langs de kant
zie haar tong die langs haar neusgat likt
een klonterstaart die even lucht aantikt
bruine ogen, van mij en die van haar
kijken, kluisteren, staren naar elkaar

Een waas ligt over het land
ik zit nog even langs de kant
wil naast haar dobberen in de trage witte wat
laat me zakken en zoek een pad
duik onder in de wollige baai
mijn voeten glijden weg shit een koeievlaai!

Annie Kessels
10-12-00

Strand

Langs stranden wil ik eeuwig wandelen

blootvoets voelen
het korrelig zand

proeven schuimende grenzen
van opspattend water

luisteren naar meeuwen
krijsend van verlangen

opsnuiven zilte lucht
van alleen maar zee

dwalen over de einder
die zichtloos verdwijnt

stilstaan bij wrakhout
doordrenkt van tranen

Maar vooral wil ik voelen de storm
die niet wijkt voor mijn omhulsel
maar dwars door me heen gaat
alsof ik niet besta

Anja Masee
Februari 2000

Skelet

Het is niets meer dan een oneffenheid
niets meer dan een silhouet
in het gulle mulle zand
Wat hier voor me ligt
in het voorspel van de dag
is volledig gestorven
weggevaagd
eenzaam achtergebleven
in de scherpste van een gierenoog

Er omheen is alles hetzelfde
de wind, de sporen,
de rode rotsen
Steen is tijd
en het skelet ligt daar
in onbeweeglijk geduld

Anja Masee
Augustus 2000

Kinderhandjes

Ik zie jouw handjes...

schrijvend	met ballpoint op witte muren
geklemd	om stangen, jouw voetjes van de vloer
schilderend	de spiegels vol vette vaseline
plukkend	de madeliefjes voor jouw moeder
spetterend	met water in het bad
vuistjes makend	voor de grote aanval
omhoog gestoken	jouw lengte bepalend
nog zo onhandig	bij het eten van jouw soep
knippend	in jouw lakens
zoekend	naar veiligheid bij 't oversteekpad
rood gebrand	van het nog hete fornuis
grijpend	naar de mijne, lopend over een smal randje
bewegend	in de lucht want je wilde vliegen als Batman
onderzoekend	in de grotemensenwereld
geklemd	om je vader, terwijl je op zijn schouders troont
knuffelend	met je beer in bed

Ik voel jouw handjes om me heen geslagen

Terwijl jouw lipjes fluisteren

“Oma je bent zo lief”

Anja Masee

Februari 2000

Kabbelende deinende waterstroom
klotsend tegen de oeverzoom
Vanwaar ben je gekomen?
Was je oorsprong diep in het woud
of in het land der dromen?
Kwam je uit het gebergte, dwalend
en steeds in lager weiden dalend?
Waar je ook begonnen bent
hier aan jouw oever bouw ik mijn tent,
wil ik blijven in late dagen

Plek van vrede, zonder vragen

An Cuijpers-Rutjens
Oktober 2000

Narcissentocht

Beboste dalen ontsluiten hun pracht
'k zie water en stenen kissebissen
en hellingen bezaaid met narcissen
duizendmaal eenvoud versterkt de kracht

Aardse schoonheid, zo zonnig zacht
nooit zal mijn geheugen dit wissen
'k hoor een colablikje sissen
onaardse lesser klinkt onverwacht

Gesterkt weer verder door de natuur
colonne wandelaars op het Ardennepad
stap voor stap en uur na uur

Storm en hagel, het lijf nu koud en nat
nooit meer, denken geest en benen zuur
maar....morgen! na een lekker warm bad

Annie Kessels

Met een knipoog naar het leven
met een knipoog naar de zon
kon ik altijd veel liefde geven
en kreeg veel liefde ook weerom

Met een knipoog naar de mensen
met een knipoog naar de natuur
wil ik ieder geluk toewensen
en voor de natuur: alleen maar puur

An Cuijpers-Rutjens
Sept 2000